

การบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล Administration for Private School in Digital era

ภัทรา จรรยาธรรม*

Pattra Junyathum

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

Doctor of Philosophy Educational Administration

Graduate school, Silpakorn University

นพดล เจนอักษร**

Nopadol Chenaksara

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, ประเทศไทย

Thesis Advisors Silpakorn University, Thailand

E-mail: me.pattra@gmail.com

Received: June 17, 2022

Revised: August 16, 2023

Accepted: August 17, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบการบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัลด้วยกระบวนการวิจัยเชิงอนาคตแบบชาติพันธุ์วรรณา ผู้วิจัยทำการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิแบบเจาะจงจำนวน ๑๓ คน โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างและแบบสอบถามความคิดเห็นเป็นเครื่องมือในการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คำมัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า การบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัลเป็นพฤติกรรมการสนับสนุนกระบวนการบริหารจัดการของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงแห่งยุคสมัยซึ่งประกอบด้วย (๑) การวางแผนกำหนดกรอบและทิศทาง ควรมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้แผนสอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง

* นางสาวภัทรา จรรยาธรรม Miss Pattra Junyathum นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. Student of Doctor of Philosophy Educational Administration, Graduate school Silpakorn University.

** ผศ.ว่าที่พันตรี ดร.นพดล เจนอักษร อาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์. Asst.Prof.Maj.Nopadol Chenaksara, Rtar.Ph.D.Thesis Advisor.

ของสังคม (๒) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ควรมุ่งเน้นความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรมและทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นในยุคดิจิทัล เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง (Higher-Order Thinking) ด้วยการวิเคราะห์ สังเคราะห์และสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ (๓) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาเอกชน ควรมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน เช่น การเรียนรู้แบบ Active learning การสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) เป็นต้น โดยคำนึงถึงความแตกต่างทางศักยภาพของผู้เรียนรายบุคคล (๔) การคัดเลือกทรัพยากรมนุษย์ ควรคัดเลือกบุคลากรที่มีองค์ความรู้และทักษะที่จำเป็นในการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และมีทัศนคติที่เปิดรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม (๕) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ควรส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของบุคลากรเพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนรู้ (๖) การวางแผนงบประมาณ ต้องครอบคลุมการจัดสรรทรัพยากรที่อาจเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันและต้องมีการสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในการสนับสนุนเงินงบประมาณด้านสื่อสารสนเทศและเทคโนโลยี และ (๗) การสนับสนุนและใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการศึกษา ควรมีการจัดสรรอุปกรณ์ดิจิทัลที่มีคุณภาพและพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของบุคลากร ผู้เรียนและการดำเนินงานของสถานศึกษา

คำสำคัญ : การบริหาร; สถานศึกษาเอกชน; ยุคดิจิทัล

Abstract

The objective of this research was to study the administration for private school in digital era by using the EFR technique (Ethnographic futures research) through unstructured interviews and questionnaires with jury of 13 experts. the statistics used to analyze the data were median and interquartile range by using software packages and content analysis.

The research results were as follows: The administration of private school in digital era is a multi-method to support the administrative process of the administration in school to accordance with social change which consists of (1) the framework and direction of planning should analyze the environment to ensure that consistent with the school context and social change. (2) curriculum development of private schools should focus on creativity Innovations and upskills that enable to develop thinking processes (3) instructional development should focus on learner participation taking into consideration of differences in the potential of individual learners. (4) human resource

recruitment should focus on personnel who have the knowledge and digital skills for learning management and has an open attitude towards cultural diversity. (5) human resource development should encourage and develop the digital capability of personnel to facilitate in teaching (6) Budget planning must cover the allocation of digital device and require networking with various departments in both of the public and private sectors to supporting the digital device and (7) supporting and using technology for quality educational management to suit the learner's environment and school management.

Keywords: Administration; Private School; Digital Age

บทนำ

ปัจจุบันการจัดการศึกษาของประเทศไทย อยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ โดยมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ เป็นจุดที่เชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา เช่น การเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศ โดยพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัย เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม เป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัยและมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม การพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ของคนในแต่ละช่วงวัยตามความเหมาะสม การเตรียมความพร้อมของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงโลกในอนาคต^๑ ซึ่งสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนต้องนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการจัดการศึกษา

ในปัจจุบัน วิวัฒนาการของเทคโนโลยีได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อวิถีชีวิตของมนุษย์อย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ เทคโนโลยีที่ค่อย ๆ กลายมาเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตของมนุษย์จนทำให้เกิดความคุ้นเคยอย่างไม่ทันสังเกต ซึ่งส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านทัศนคติ ความเชื่อ วัฒนธรรม พฤติกรรมและการเรียนรู้ของมนุษย์เป็นอย่างมาก ดังนั้น การศึกษาที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาชาตินั้นจะต้องมีการจัดวางและออกแบบให้สอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของสภาพการณ์ของสังคมโลกใน ๓ ประเด็นดังนี้คือ (๑) ประเด็นเรื่อง เวลา (Time) การศึกษาจะต้องตระหนักถึงเวลาของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมโลก (๒) ประเด็นเรื่อง เทคโนโลยี (Technology) จะต้องใช้เป็นฐานที่จะ

^๑ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔), [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <http://www.nesdb.go.th/> [๔ เมษายน ๒๕๖๒].

ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างไร้ขีดจำกัดอย่างมีความสุข และ (๓) ประเด็นเรื่อง ความคิด (Thinking) ผู้ที่ออกแบบการศึกษา จะต้องคิดวิธีที่จะทำให้เกิดการพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืน^๒ ซึ่งการที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพได้นั้น จะต้องอาศัยความรู้ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรที่มีความพร้อมในการรับมือต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้

อย่างไรก็ตาม การจัดการศึกษาในโรงเรียนเอกชนไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนในระบบหรือโรงเรียนนอกระบบ นับได้ว่าเป็นสถาบันการศึกษาที่เป็นส่วนหนึ่งในการจัดการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศ โดยการจัดการศึกษาและการบริหารจัดการเป็นไปตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐^๓ ปัจจุบันมีโรงเรียนเอกชนในระบบทั้งสิ้นจำนวน ๓,๙๗๕ แห่ง^๔ และมีแนวโน้มในการปิดกิจการเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ โดยส่วนใหญ่จะเป็นสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดกลางที่ไม่สามารถบริหารงานต่อได้ เนื่องจากประสบปัญหาภาวะขาดทุนอย่างต่อเนื่อง^๕ ซึ่งสถานศึกษาเอกชนมีการบริหารจัดการที่เป็นอิสระและมีความคล่องตัวในการปรับเปลี่ยนวิธีการบริหารและการจัดการศึกษาโดยอยู่ภายใต้กรอบมาตรฐานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาดังนี้คือ (๑) คุณภาพของผู้เรียน (๒) กระบวนการบริหารและการจัดการ และ (๓) กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ^๖

อนึ่ง เนื่องจากสถานศึกษาเอกชนมีการดำเนินงานในรูปแบบธุรกิจการศึกษาที่มุ่งหวังผลกำไรเพื่อนำมาจัดสรรทรัพยากรให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองในการเป็นทางเลือกให้แก่บุตรหลานได้เข้ารับการศึกษามีคุณภาพ ดังนั้น สถานศึกษาเอกชนจึงต้องมีความกระตือรือร้นในการพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ นอกจากนี้ สถานศึกษาเอกชนยังจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องตระหนักถึงการนำเอาเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา ทั้งในด้านการบริหารจัดการและการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ จากเหตุผลที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องการบริหารสถานศึกษาเอกชนเพื่อให้ทราบถึงสถานการณ์และทฤษฎีการบริหารสถานศึกษาเอกชนแนวใหม่ในยุคดิจิทัล

^๒ ธงชัย สมบูรณ์, “หัวหรือก้อย: การศึกษาไทยกับสถานการณ์ของสังคมโลก”, มติชน ออนไลน์, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://www.matichon.co.th/article/news_2376852 [๔ ตุลาคม ๒๕๖๓].

^๓ ราชกิจจานุเบกษา, “พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน”, เล่ม ๑๒๕, ตอนที่ ๗ ก (มกราคม ๒๕๕๑): ๑-๒๙.

^๔ ประกาย ศรีจันทิก, “ผลการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนครั้งที่ ๑/๒๕๖๔”, ม.ป.ป.

^๕ ศุภเสฏฐ์ คณาภูล, “คาดเปิดเทอมปี ๒๕๖๕ โรงเรียนเอกชนปิดกิจการอีก ๕๐ แห่ง”, ประชาชาติธุรกิจ, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://www.prachachat.net/education/news-924588> [๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕].

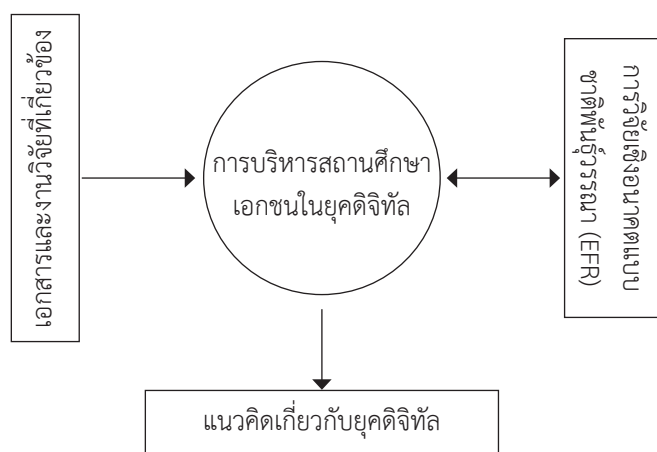
^๖ สำนักคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, “แนวดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาประเภทสามัญศึกษา ตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๔)”, ม.ป.ป.

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อต้องการทราบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล
๒. เพื่อต้องการทราบกระบวนการบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล
๓. เพื่อนำเสนอรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเอกชนเชิงบูรณาการในยุคดิจิทัล

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล” ผู้วิจัยใช้การบูรณาการจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิประกอบการวิเคราะห์ เอกสารและการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและต่างประเทศเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย ตามภาพแผนภูมิที่แสดงดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัย จะดำเนินการวิจัยด้วยเทคนิคการวิจัยเชิงอนาคตแบบชาติพันธุ์วรรณา (EFR : Ethnographic Futures Research) จากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๑๓ คน ด้วยวิธีการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิแบบเจาะจง (purposive method) ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

๑. ใช้วิธีสัมภาษณ์แบบปฏิสัมพันธ์ (interactive interview) และไม่มีโครงสร้าง (unstructured interview)

๒. รวบรวมข้อมูล ที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำมาสังเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิควิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อจำแนกประเด็นความคิดเห็นที่เหมือนกันและแตกต่างกัน โดยรวบรวมเนื้อหาที่ใกล้เคียงไว้ในข้อเดียวกัน ทว่ายังคงความหมายตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิไว้ได้มากที่สุด

จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามที่มีมาตราส่วนประเมินค่า ๕ ระดับ (Likert Rating Scale) กระทั่งที่สุดจึงนำเสนอแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด ๕ คนจากผู้ทรงคุณวุฒิคณะเดียวกันที่ได้ทำการสัมภาษณ์

๓. ทราบฉันทามติ จากการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อคำนวณหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

๔. สรุปผลงานวิจัย จากการบูรณาการสาระที่สังเคราะห์ได้จากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิในขั้นที่ ๒ และฉันทามติจากผู้ทรงคุณวุฒิในขั้นที่ ๓

วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการและเครื่องมือในการศึกษาวิจัยดังนี้

๑. การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (unstructured interview) ในขั้นนี้ ผู้วิจัยจะประมวลสาระสำคัญที่ได้จากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปเป็นข้อมูลประกอบการสัมภาษณ์แบบปฏิสัมพันธ์ (interactive interview) จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๑๓ คน เพื่อสร้างโอกาสให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นตามประสบการณ์ที่มีต่อหัวข้อวิจัยได้อย่างสมบูรณ์

๒. แบบสอบถาม (questionnaire) เพื่อสรุปฉันทามติของผู้ทรงคุณวุฒิโดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจากกลุ่มเดิมจำนวน ๕ คน ด้วยเทคนิควิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำผลการวิเคราะห์ที่ได้ไปสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบ EFR ดังนี้

๑. วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิโดยการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

๒. นำผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้ไปสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า และใช้การคำนวณค่าทางสถิติ ได้แก่ ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แปรผลตามเกณฑ์ค่าคะแนนกลาง (Mid-Point) ดังนี้

ค่ามัธยฐาน (Median) จากแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ โดยให้น้ำหนักคะแนนเป็น ๕ ระดับ ดังต่อไปนี้ ค่ามัธยฐานอยู่ในช่วง ๔.๕๐ – ๕.๐๐ หมายถึง ความคิดเห็นด้วยมากที่สุด ค่ามัธยฐานอยู่ในช่วง ๓.๕๐ – ๔.๔๙ หมายถึง ความคิดเห็นด้วยมาก ค่ามัธยฐานอยู่ในช่วง ๒.๕๐ – ๓.๔๙ หมายถึง ความคิดเห็นด้วยปานกลาง ค่ามัธยฐานอยู่ในช่วง ๑.๕๐ – ๒.๔๙ หมายถึง ความคิดเห็นด้วยน้อย ค่ามัธยฐานอยู่ในช่วง ๑.๐๐ – ๑.๔๙ หมายถึง ความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง “การบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล” มี ๗ ประเด็น คือ (๑) การวางแผนเพื่อกำหนดกรอบและทิศทาง (๒) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาเอกชน (๓) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (๔) การคัดเลือกทรัพยากรมนุษย์ (๕) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (๖) การวางแผนงานงบประมาณ และ (๗) การสนับสนุนและใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการศึกษา ลำดับนี้ผู้วิจัยจะได้แสดงผลการวิจัยอย่างย่อสรุปในแต่ละประเด็นนั้นดังต่อไปนี้

๑. การวางแผนเพื่อกำหนดกรอบและทิศทาง ประกอบด้วย (๑) การวางแผนเชิงโครงสร้างและบริบทสถานศึกษา ดังนี้ ๑) ควรมีการศึกษาประวัติ บริบทของโรงเรียนและสภาพแวดล้อม เพื่อให้การวางแผนมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทและลักษณะของโรงเรียน ๒) ควรศึกษาความต้องการของผู้เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดนโยบายให้ตอบสนองกับความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้อง ๓) ควรศึกษาเป้าหมายและทิศทางของสังคม เพื่อวางนโยบายในการพัฒนาสถานศึกษาให้พัฒนาไปพร้อมกับสังคม ชุมชน (๒) การวางแผนเชิงนโยบาย ดังนี้ ๑) ควรมีการร่วมมือในการวางแผนร่วมกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหลายส่วนเพื่อให้การวางแผนครอบคลุมในหลายด้านอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ๒) การวางแผนนโยบายจะต้องเป็นไปอย่างมีระบบ มีการตรวจทาน ประเมินผล พัฒนาเป็นวงจรอย่างสม่ำเสมอ (PDCA) ให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง และทันสมัยอยู่เสมอ ๓) ควรมีการประเมินความจำเป็นพื้นฐาน (Need Assessment) ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมตามทรัพยากรและงบประมาณของสถานศึกษา

๒. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาเอกชน ประกอบด้วย (๑) ควรจัดทำการศึกษาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค เพื่อให้เห็นถึงศักยภาพของโรงเรียนในการนำไปกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างสอดคล้องและเหมาะสม ตลอดจนสามารถตอบโจทย์การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน (๒) ควรออกแบบหลักสูตรที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง (Higher-Order Thinking) ด้วยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์อย่างเป็นระบบในการสืบค้นและสามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ (๓) ต้องออกแบบหลักสูตรให้มุ่งเน้นความคิดสร้างสรรค์และมุ่งเน้นการพัฒนาความเป็นนวัตกรรมสังคม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างนวัตกรรมให้สอดคล้องกับทิศทางของสังคมและทิศทางความหลากหลายของอาชีพในอนาคต (๔) มุ่งเน้นการพัฒนาหลักสูตรให้พัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นในยุคดิจิทัลให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความหลากหลายทางอาชีพในอนาคต (๕) หลักสูตรควรมุ่งเน้นในการส่งเสริม ความฉลาด ในการเป็นผู้นำที่เข้าใจบริบท

ต่าง ๆ และความหลากหลายทางวัฒนธรรมบนโลกดิจิทัล เริ่มต้นที่ระดับของความเป็นพลเมืองดิจิทัลที่ดีสามารถใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างปลอดภัย มีความรับผิดชอบต่อตนเอง รับผิดชอบต่อสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ (๖) ต้องกำหนดมาตรฐานและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มุ่งเน้นการจัดการตนเอง มีความคิดริเริ่มและมีความเป็นผู้นำอย่างเหมาะสม (๗) จัดทำโครงการความร่วมมือทางวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลต่าง ๆ ให้เท่าทันและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล

๓. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาเอกชน ประกอบด้วย (๑) ออกแบบการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างทางศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคลในระดับที่แตกต่างกันได้ (๒) การเรียนการสอนควรมีความคล่องตัว ยืดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในอนาคต (๓) ประยุกต์ใช้สื่อการเรียนการสอนและอุปกรณ์ดิจิทัลที่หลากหลาย เพื่อให้เข้ามามีส่วนร่วมภายในห้องเรียนและส่งเสริมกิจกรรม ตลอดจนพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่แตกต่างกันให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น (๔) เน้นการเรียนรู้แบบ Active learning โดยให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้าและเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติได้ ภายใต้การนำของครูโดยครูจะมีหน้าที่ให้คำแนะนำแทนการถ่ายทอดความรู้เพียงฝ่ายเดียว เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการวิเคราะห์และการแก้ปัญหาของผู้เรียนให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (๕) มุ่งเน้นการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-Based Learning: CBL) โดยให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะในการสื่อสาร การทำงานเป็นทีม และการพัฒนาทักษะในการคิดเชิงสร้างสรรค์ (๖) มุ่งเน้นการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ (Competency-based Learning) ด้วยการเรียนรู้ผ่านการบูรณาการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลการปฏิบัติงานและนำไปปรับประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้ (๗) ออกแบบการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาทักษะเฉพาะด้านของแต่ละบุคคลและพัฒนาทักษะการเป็นนวัตกรเพื่อให้มีความสามารถในการนำไปประยุกต์ให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในอนาคตของผู้เรียน (๘) ออกแบบวิธีการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในห้องเรียนมากกว่าการมีผู้สอนเป็นศูนย์กลาง เพื่อส่งเสริมกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ (๙) ปรับเปลี่ยนรูปแบบการวัดผลประเมินผลความรู้ให้เหมาะสมกับแนวทางการจัดการเรียนรู้

๔. การคัดเลือกทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย (๑) ควรมีการคัดเลือกบุคลากรที่มีความสามารถทางวิชาการ ความเชี่ยวชาญและความกระตือรือร้นในวิชาชีพ (๒) ควรมีการคัดเลือกบุคลากรที่มีองค์ความรู้และทักษะที่จำเป็นในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน (๓) ควรมีการคัดเลือกบุคลากรที่มีความมุ่งมั่นและทุ่มเทพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างสม่ำเสมอในการตอบสนองต่อความต้องการของการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายและความเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนในยุคที่มีการผันผวนอย่างรวดเร็ว (๔) ควรมีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณธรรมและจริยธรรมในการใช้สื่อสารสนเทศและเทคโนโลยีในกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเหมาะสม (๕) ควรมีการคัดเลือกบุคลากรที่มีทักษะใน

การประยุกต์ใช้องค์ความรู้และประสบการณ์ในวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล (๖) ควรมีการคัดเลือกบุคลากรที่มีทักษะการวิพากษ์ตนเองและทักษะการเรียนรู้ผู้อื่นอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพของตนเองให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก (๗) ควรมีการคัดเลือกบุคลากรที่มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถแบ่งปันความรู้ที่ตนเองเชี่ยวชาญและทักษะทางด้านดิจิทัลให้กับผู้ร่วมงานที่มีเชี่ยวชาญน้อยกว่า (๘) บุคลากรต้องมีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ แยกแยะและแก้ปัญหา (Critical Thinking) ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน (๙) ควรคัดเลือกบุคลากรที่มีความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional intelligence) และมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น (Empathy) และเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมและความแตกต่างทางกระบวนการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล (๑๐) ควรคัดเลือกบุคลากรที่มีแนวคิดและทัศนคติที่เปิดรับและยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

๕. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย (๑) สำรวจความพร้อมของบุคลากรจากจำนวนทั้งหมดในการจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล และความพร้อมของทักษะทางด้าน Digital Literacy ที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม (๒) จัดอบรมให้ความรู้และพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลที่จำเป็นต่อบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ โดยเชิญวิทยากรทั้งจากภายในและภายนอกมาร่วมออกแบบการเรียนรู้ (๓) การกำกับ ดูแลและติดตามการพัฒนาทักษะด้านการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลของบุคลากรในการปฏิบัติงานจริง (๔) ประเมินและสรุปแนวทางในการปฏิบัติงานที่เหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ (๕) ส่งเสริมให้บุคลากรภายในโรงเรียนที่มีความเชี่ยวชาญที่ต่างกันเกิดการแลกเปลี่ยน เรียนรู้และสนับสนุนเพื่อนร่วมงานในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นในยุคดิจิทัล (๖) ส่งเสริมให้บุคลากรตระหนักถึงการพัฒนาศักยภาพและทักษะของตนเองในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ และตระหนักถึงการพัฒนาศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนในยุคดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ (๗) ส่งเสริมให้บุคลากรมีทัศนคติที่เปิดรับและยอมรับการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่หลากหลายมากขึ้น และสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคต (๘) สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ความเปลี่ยนแปลงในมิติต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ (๙) ส่งเสริมให้บุคลากรมีทักษะทางด้านความเข้าใจตนเองและผู้อื่น มีความยืดหยุ่นและมีความสามารถปรับตัวต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (๑๐) มีการสร้างเครือข่ายจากภายในและภายนอกเพื่อให้บุคลากรแลกเปลี่ยนความรู้ ทักษะจากหลากหลายเพื่อเปิดมุมมองของบุคลากรต่อการพัฒนางานและพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายทางอาชีพในยุคดิจิทัล

๖. การวางแผนงานงบประมาณ ประกอบด้วย (๑) วิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในก่อนจัดทำแผนงบประมาณเพื่อประมาณการใช้จ่ายอย่างเหมาะสม (๒) วางแผนงบประมาณประจำปีต้องครอบคลุมและคล่องตัวในการจัดสรรทรัพยากร จัดทำแผนงบประมาณในการพัฒนาบุคลากรในการเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล (๓) ควรพัฒนาระบบข้อมูลและนำไปโปรแกรมบัญชีที่มีประสิทธิภาพเข้ามาใช้ในการจัดทำแผนงบประมาณเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล (๔) กำหนดรูปแบบและมาตรฐานของรายงานบัญชีต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและชัดเจน (๕) จัดสรรงบประมาณในการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของสื่อสารสนเทศและอุปกรณ์ดิจิทัลอย่างเหมาะสม (๖) จัดทำรายงานสรุปการเบิกจ่ายงบประมาณโดยละเอียดอย่างสม่ำเสมอเพื่อประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลและเป็นทิศทางในการวางแผนงบประมาณครั้งต่อไป (๗) ตรวจสอบและติดตามรายงานการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ (๘) การจัดสรรงบประมาณต้องมีความยืดหยุ่นและสามารถขอทบทวนระหว่างปีงบประมาณจากความไม่แน่นอนของสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลง การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบที่เหมาะสมกับสถานการณ์ หรือมีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีในกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นในระหว่างปีงบประมาณ (๙) สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการสนับสนุนเงินงบประมาณด้านสื่อสารสนเทศและเทคโนโลยี

๗. การสนับสนุนและใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการศึกษา ประกอบด้วย (๑) ส่งเสริมสนับสนุนอุปกรณ์ดิจิทัล (Digital Device) ที่มีคุณภาพอย่างเหมาะสมสำหรับผู้สอนและผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการพัฒนาเรียนรู้ (๒) จัดตั้งเครือข่ายและจัดทำสื่อสารสนเทศสำหรับผู้เกี่ยวข้องให้สามารถทำความเข้าใจและเตรียมความพร้อมในการใช้สื่อและอุปกรณ์ดิจิทัล (Digital Device) ในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (๓) จัดสรรอุปกรณ์และเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนาระบบการบริหารให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (๔) กำกับ ติดตามและบำรุงรักษาอุปกรณ์ดิจิทัลให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์และพร้อมใช้งาน เพื่อความคล่องตัวในการใช้งานของกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการสอน และกระบวนการบริหารงาน (๕) จัดสรรและพัฒนาระบบและเครือข่ายสารสนเทศให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาต่าง ๆ ของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ (๖) พัฒนาสภาพแวดล้อมและบรรยากาศให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของบุคลากรและผู้เรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ : ส่งเสริม สนับสนุน ความมุ่งมั่นในการเรียนรู้และพัฒนาทางวิชาชีพของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานที่มีทิศทางการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (๗) มีการใช้ Search Engine ต่าง ๆ ในการค้นหางานวิจัยที่เป็นประโยชน์สำหรับการบริหารจัดการศึกษา (Research-based Management) (๘) มีการจัดตั้ง Operational Room เพื่อการวางแผน กำกับ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงาน

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิจัยการบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัลพบว่า การบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัลเป็นพฤติกรรมการที่สนับสนุนกระบวนการบริหารจัดการของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย ซึ่งประกอบด้วย (๑) การวางแผนเพื่อกำหนดกรอบและทิศทาง (๒) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาเอกชน (๓) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา (๔) การคัดเลือกทรัพยากรมนุษย์ (๕) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (๖) การวางแผนงานงบประมาณ (๗) การสนับสนุนและใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการศึกษา ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษาเอกชนให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ผู้นำสถานศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงาน การจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมต่อทิศทางของยุคสมัยและจะต้องมีความเข้าใจบริบทของสถานศึกษาเป็นอย่างดี และเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน ผู้บริหารจะต้องทำการวิเคราะห์สถานศึกษาทั้งระบบเพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่สถานศึกษากำลังเผชิญอยู่ และนำไปวางแผนเพื่อกำหนดแนวทางในการแก้ไขและพัฒนาให้สถานศึกษาเกิดความก้าวหน้าและสอดคล้องต่อทิศทาง การเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย โดยในการจัดการศึกษานั้นจะต้องคำนึงถึง ๓ ด้าน คือ (๑) การกำหนดทิศทางของสถานศึกษา (set the direction) (๒) การพัฒนาบุคลากร (developing human resource) (๓) การทบทวนการออกแบบองค์การเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการการเปลี่ยนแปลง (redesigning the organization to meet the change)^๗ ซึ่งสอดคล้องกับ เจมส์ โอเวน (Jame Owen) กล่าวว่า การวางแผน เป็นหน้าที่ของผู้บริหารในการวางแผนร่วมกับผู้แทนนักเรียน ครู ผู้ปกครอง เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการจัดกระบวนการเรียนการสอน การพัฒนาศักยภาพของครูและการพัฒนาอาคารสถานที่ นอกจากนี้ การวางแผนนั้น จะต้องอาศัยการพิจารณาองค์ประกอบหลายด้าน เช่น ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาปัจจุบัน ความต้องการของนักเรียนและสภาพสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน เพราะการวางแผนเป็นการใช้สติปัญญาและวิจรณ์ญาณวิเคราะห์อนาคต เพื่อกำหนดวิธีการดำเนินงานไว้ล่วงหน้าอย่างมีเหตุผลและเหมาะสม^๘ และสงบ อินทรมณี กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลควรต้องมีการบริหารการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา การนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล และการส่งเสริม การใช้เทคโนโลยีในเวลาเดียวกัน^๙ นอกจากนี้ สุรศักดิ์ ปาเฮ ได้กล่าวว่า ในมิติของการศึกษา

^๗ สุกัญญา แซ่มซ้อย, *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๑).

^๘ Jame Owen, “The Principalsip : Theory”, Michigan Business Review, 25 (January 1973), pp. 13-19.

^๙ สงบ อินทรมณี, “การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล”, *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น*, ปีที่ ๑๖ ฉบับที่ ๑ (มกราคม – มิถุนายน ๒๕๖๒) : ๓๕๔-๓๕๙.

ในยุคดิจิทัลที่เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งรูปแบบ แนวคิด หลักการและวิธีการจัดการเรียนการสอนนั้น ได้รับอิทธิพลจากวิวัฒนาการที่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีต่าง ๆ ดังนั้น ระบบการบริหารจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลจะต้องเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการด้วยเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม จึงทำให้การสร้างทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับผู้เรียนและผู้สอนเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากในการเสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเตรียมความพร้อมในทุกด้าน เพื่อให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ โดยจะต้องคำนึงถึงปัจจัยและทรัพยากรในการบริหารจัดการดังนี้คือ (๑) ทรัพยากรมนุษย์ (Man) ต้องตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยี และมีความรู้ ความสามารถและพร้อมในการนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (๒) งบประมาณ (Money) ต้องมีความพร้อมในการจัดสรรงบประมาณเพื่อรองรับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสมในการจัดการศึกษา (๓) วัสดุอุปกรณ์ (Materials) ต้องมีความพร้อมทั้งอุปกรณ์เทคโนโลยีและระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อให้สามารถสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ (๔) การจัดการ (Management) ต้องมีการนิเทศ ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ (๕) เทคโนโลยี (Technology) ต้องมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยเหมาะสมกับการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดแก่ผู้เรียนและเกิดสมรรถนะแก่ผู้สอน (๖) เวลา (Time) ต้องมีการจัดสรรและกำหนดเวลาอย่างชัดเจนเพราะเป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดการเรียนการสอน^{๑๐}

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับ บริบทของสถานศึกษาต่าง ๆ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในพัฒนาสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล ดังนี้

๑.๑ ควรนำไปประยุกต์ใช้ในการขับเคลื่อนกระบวนการบริหารสถานศึกษาเอกชนอย่างเหมาะสมต่อเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย

๑.๒ ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องควรตระหนักถึงอิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากวิวัฒนาการของเทคโนโลยีที่ไม่หยุดนิ่ง โดยการพัฒนาบุคลากรให้เกิดความรู้ ความสามารถ และความเข้าใจที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๓ ควรตระหนักถึงการจัดสรรงบประมาณที่ครอบคลุมการจัดสรรทรัพยากรคุณภาพสูงให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่อาจเกิดขึ้นอย่างฉับพลันและส่งผลต่อการดำเนินงานและการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

^{๑๐} สุรศักดิ์ ปาเฮ, การศึกษาภควัฒนภาพเรียนได้ทุกหนทุกแห่งและทุกเวลา, (แพร่: แพร่ไทยอุตสาหกรรมพิมพ์ ๒๕๖๒), หน้า ๒๑๒.

๒. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้การวิจัยเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล ได้มีการศึกษาหรือพัฒนา และเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้บริหาร นักศึกษา ตลอดจนผู้สนใจ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

๒.๑ ในอนาคตหากมีเอกสารเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลในปริมาณที่เหมาะสม และมากกว่านี้จึงสมควรทำงานวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research)

๒.๒ ควรมีการวิจัยโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ตัวแปรพหุ อาทิ การวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล

๒.๓ การวิจัยเพื่อทราบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารสถานศึกษา ด้วยการใช้สถิติการวิเคราะห์ตัวแปรพหุ เช่น สหสัมพันธ์ (canonical correlation analysis) หรือ การวิเคราะห์เส้นทาง (path analysis) เป็นต้น

บรรณานุกรม

- ประกาย ศรีจันทิก. ผลการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนครั้งที่ ๑/๒๕๖๔, ม.ป.ป.
 ราชกิจจานุเบกษา. พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน. เล่ม ๑๒๕. ตอนที่ ๗ ก (มกราคม ๒๕๕๑) : ๑-๒๙.
 สงบ อินทรมณี. การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น ปีที่ ๑๖, ฉบับที่ ๑ (มกราคม – มิถุนายน ๒๕๖๒) : ๓๕๔-๓๕๙.
 สุกัญญา แซ่มซ้อย. การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๑.
 สุรศักดิ์ ปาเฮ. การศึกษาภาควันตาพเรียนได้ทุกหนทุกแห่งและทุกเวลา. แพร่: แพร่ไทยอุตสาหกรรมพิมพ์, ๒๕๖๒.
 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. แนวดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประเภทสามัญศึกษาตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๔), มปป.
 สุรศักดิ์ ปาเฮ, การศึกษาภาควันตาพเรียนได้ทุกหนทุกแห่งและทุกเวลา, (แพร่: แพร่ไทยอุตสาหกรรมพิมพ์ ๒๕๖๒), หน้า ๒๑๒.
 Jame Owen. "The Principalship : Theory". Michigan Business Review. (25 January 1973), pp. 13-19.
 ธงชัย สมบูรณ์. "หัวหรือก้อย: การศึกษาไทยกับสถานการณ์ของสังคมโลก". มติชน ออนไลน์. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: https://www.matichon.co.th/article/news_2376852 [๔ ตุลาคม ๒๕๖๓].

ศุภเสฏฐ์ คณากุล. “คาดเปิดเทอมปี ๒๕๖๕ โรงเรียนเอกชนปิดกิจการอีก ๕๐ แห่ง”. ประชาชาติธุรกิจ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://www.prachachat.net/education/news-924588> [๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕].

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔). [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.nesdb.go.th/> [๔ เมษายน ๒๕๖๒].